

NIEUWSBRIEF

In dit nummer

Stichting Vrienden Hospice Eesinge	1
Column Jaap Klinkers	2
Eerste hospice in Suriname	2
Wandeltocht	2
Vechten tegen kanker	3
Gedicht onder de appelboom	3
Herdenkingsdienst	3
Even voorstellen	4
Nogmaals even voorstellen	4
Wist u dat ...	4
Ja, ik word vriend	4

Stichting Vrienden Hospice Eesinge

Sinds het najaar 2015 wordt het bestuur van de Stichting Vrienden Hospice Eesinge Meppel gevormd door voorzitter Jac Sieben, secretaris Liesbeth Hagedoorn, penningmeester Hans Geurts en leden Lia Hoekman en Hilbert Heitmeijer. Wij hebben ons in de vorige nieuwsbrief – met foto – aan u voorgesteld.

Acties

Onze eerste zichtbare activiteit was de organisatie van de Reestwandeltocht op 22 mei 2016. Ook dit jaar wordt er, nu op 25 mei (Hemelvaartsdag), een wandeltocht georganiseerd, waarvan het inschrijfgeld ten goede zal komen aan het hospice. Houd de informatie over deze wandeltocht in de gaten. We kunnen wel al verklappen dat de tocht ruim 6 km is.

Een andere actie is het ontwerp en de vervaardiging van een aantal 'donatieboxen' voor het hospice. Jac Sieben peilde bij uitvaartondernemers in Meppel of in hun bedrijf donatieboxen voor giften aan het

hospice mochten worden geplaatst. Iedereen reageerde positief. Grafisch ontwerper Hilbert Heitmeijer tekende voor het ontwerp en zijn buurman Harry Everts (zie foto) zorgde voor een professionele ambachtelijke uitvoering in hout. De grote 'moederbox' heeft als thuisbasis het hospice zelf en er zijn inmiddels vier kleinere versies in gebruik bij de verschillende uitvaartondernemers en in uitvaartcentrum Reestborg aan de Zomerdijk.

Verder heeft de Stichting Vrienden Hospice Eesinge een vierluikfolder ontworpen om meer donateurs te werven. Die wordt onder de aandacht gebracht via gezondheidscentra en huisartsenpraktijken in Meppel en omgeving.

Initiatieven om geld in te zamelen voor het hospice worden door de Stichting uiteraard enorm gewaardeerd. Zo waren we erg blij met de actie van Inner Wheel Staphorst-Reestland afgelopen najaar, die Het Groot Meppeler Dictee organiseerde, waarvan de opbrengst voor het hospice was.

Een ander streven van onze stichting is, om een deel van de in het hospice benodigde energie zelf op te wekken via de installatie van zonnepanelen. Bureau B&O heeft een ontwerp gemaakt voor een soort 'energietuin' in de onmiddellijke nabijheid van het hospice. Zonnepanelen op het dak van onze monumentale boerderij is uiteraard geen optie. Via subsidieaanvragen bij o.a. het aanjaagfonds van de gemeente Meppel probeert onze stichting dit ambitieuze plan nog dit jaar te realiseren.

Harry Everts met een van zijn fraaie creaties

Column

Jaap Klinkers

Laten we er niet omheen draaien: de eerste pagina van de Meppeler Courant die we openslaan, is die van de overlijdensadvertenties. Je wilt weten wie er niet meer onder ons zijn en of we die mensen ook gekend hebben.

Veel advertenties vertellen een verhaal en een aantal roepen emoties op. Kinderen die overlijden, dat went nooit. Verkeersongevallen komen vaak hard aan, zeker als het slachtoffer er zelf helemaal niets aan kon doen. Mensen die er zelf voor kiezen uit het leven te stappen, ook dat valt vaak op te maken uit de tekst. Een vrij grote groep betreft jonge mensen, die overlijden aan kanker. Dan neemt het aantal advertenties voor één persoon al gauw minimaal een halve pagina in beslag. Welke levensbeschouwing men had valt eveneens vaak op te maken uit de aankondiging. Van Hersteld Hervormd in Staphorst tot Remonstrants in Meppel en heel vaak is er helemaal geen sprake van een kerkelijke gezindte.

Het is prettig te lezen, dat in een aantal advertenties de naam van ons hospice met name genoemd wordt. Warme woorden van de familie die personeel en vrijwilligers van 'Eesinge' hartelijk bedanken voor de fijne en liefdevolle verzorging in het hospice. Dit wordt enorm gewaardeerd door de betrokkenen.

Tot slot: een enkele maal levert het lezen van een overlijdensbericht ondanks alle droefenis een lichte glimlach op. Zo las ik in december in een landelijk dagblad een bericht met de volgende tekst die meteen duidelijkheid verschafte over de doodsoorzaak: 'op donderdag 19 december begeleiden wij Eric naar het crematorium, waar hij voor de laatste maal zal roken'...

Eerste hospice in Suriname een feit

In de digitale Surinaamse krant 'StarNieuws' stond op 17 december 2016 het volgende bericht:

Eerste Hospice in Suriname een feit

De Horizon

Zo heet het eerste hospice van Suriname. Dit huis 'De Horizon', de plek waar mensen de laatste periode van hun leven in rust en met zorg van topkwaliteit kunnen doorbrengen, is onlangs officieel geopend. Het hospice staat op het terrein van het Diaconessenhuis. De eerste gasten worden in januari 2017 verwacht. Het hospice is onderdeel van het project 'Versterking van de palliatieve zorg in Suriname'.

Opluchting, blijdschap, trots en brasa's bij de trekkers van het project, wanneer ze eindelijk in het hospice staan. Er kunnen vier personen tegelijk opgevangen worden in het 'knusse, warme en familiale' huis. De kamers zijn middelgroot, gekoeld en voorzien van bed, kasten, televisie, bad, toilet en kitchenette. De bewoner mag de kamer verder zelf inrichten. Het huis is open, in een paar stappen sta je buiten. Ook vanuit de eigen kamer kunnen de bewoners naar een terrasje buiten.

Het hele project heeft bij elkaar US\$ 150.000 gekost en is betaald vanuit het zgn.

Twinningsproject en met bijdragen van donoren uit buiten- en binnenland. Er zijn veertig verpleegkundigen en vrijwilligers getraind om de, voor een hospice noodzakelijke, specifieke zorg te kunnen bieden.

Connectie met Eesinge

De reden dat hier in de nieuwsbrief van Hospice Eesinge aandacht aan wordt besteed is dat 'onze' palliatief verpleegkundige Albi Popken een belangrijke rol heeft gespeeld in de totstandkoming van het Surinaamse hospice. Zij is daar meerdere malen voor langere tijd geweest om de stichting ervan te begeleiden. Ook onze coördinator Annette van der Laan was enige weken in Paramaribo voor specifiek advies vanuit haar deskundigheid.

Het eerste Surinaamse hospice op het terrein van het Diaconessenhuis.
(Foto René Gompers)

Wandeltocht rond het Hospice Eesinge Meppel

Natte potentocht voor jong en oud

Komt u ook op Hemelvaartsdag, zondag 25 mei, weer meewandelen voor Hospice Eesinge?

Datum: 25 mei 2017

Aanmelden: tussen 8.00 en 10.00 uur

Kosten: 5 euro per persoon, 15 euro per gezin (max. 5 pers.)

Afstand: 6 km

Inclusief: koffie en thee

Start en finish: parkeerterrein P2 Isala ziekenhuis Meppel

Vechten tegen kanker...

Hoe zinvol is dit? Dr. Schelto Kruijff, chirurg oncologie bij het UMCG (Universitair Medisch Centrum Groningen) zet er zijn vraagtekens bij. In een artikel in het NRC van 16 september 2016 vraagt hij zich af of het terecht is dat kanker wordt neergezet als een vijand die verslagen kan worden. Of het idee juist is, dat je met positieve gedachten de strijd zou kunnen winnen.

Hij verwijst naar Olympisch zwemkampioen Maarten van der Weijden. Die vormt volgens Kruijff een uitzondering door te zeggen dat hij geluk heeft gehad toen hij leukemie overleefde en dat hij nooit heeft gevochten. Schelto Kruijff laat in zijn artikel enigszins 'de achterkant van het gelijk' zien en geeft de lezer stof tot nadenken.

Onderzoek

Hebben die 40.000 mensen die jaarlijks sterven aan kanker dan niet goed genoeg gevochten? Hebben die de strijd opgegeven? Natuurlijk niet. Het ligt allemaal veel genuanceerder.

Twee onderzoekers van de Rijksuniversiteit Groningen vergeleken een groep ex-kankerpatiënten met een groep gezonde mensen tot acht jaar na de diagnose. De overlevenden waren door het overleven van kanker niet gelukkiger geworden. Wel hadden zij nadien te kampen met meer lichamelijke klachten dan de groep gezonde mensen.

Kruijff stelt, dat er een fundamenteel verschil is tussen ziekten als tuberculose en HIV en kanker. TBC en HIV zijn een aanval van buitenaf. Kanker zit daarentegen in onszelf! Ondanks dat er ook jonge mensen en kinderen aan kanker sterven is de ziekte getalsmatig vooral een kwaal van de ouder wordende mens. Kanker komt voort uit het toenemend falen van de 'reparatiemechanismen' van onze eigen ouder wordende

cellen. Hiermee betalen we de prijs voor het succes van de verkregen ouderdom aldus Kruijff.

Kanker blijft

Het zal nooit gebeuren dat niemand meer zal sterven aan kanker. We moeten accepteren dat we met kanker moeten leven en als we dit doen gaan we ook begrijpen waarom het 'vechtritueel' zo schadelijk kan zijn. Kruijff stelt dat we 'kwaliteit van leven' belangrijker zouden moeten vinden dan alleen de tijdsduur. Vaak wordt met allerlei ingrijpende therapieën, die vaak zeer belastend zijn voor patiënt en omgeving, het leven maar enkele weken, soms maanden, verlengd. Maar tegen welke prijs? En dan bedoelt Kruijff niet de kosten...

Het is ook lastig. Artsen zijn opgeleid om te behandelen en niet om niets te doen. Er wordt natuurlijk niet bedoeld dat er dan maar niet meer behandeld moet worden. Mensen moeten perspectief kunnen blijven zien. En veel behandelingen kennen wel een goed resultaat. Maar vaak is er te veel aandacht voor het behandelgedeelte van de ziekte en veel te weinig voor de gevolgen ervan voor het welzijn van de patiënt.

Ander accent

Het accent zou meer moeten komen te liggen op de palliatieve zorg tijdens het achterhoedegevecht in de uitbehandelde eindfase thuis (of in het hospice). Goede zorg in plaats van een peperdure immunotherapie waarvan de kans van slagen vrijwel nihil is en die de patiënt en omgeving eigenlijk alleen maar valse hoop geeft.

Bovendien is er in de 'vechtcultuur' geen ruimte voor acceptatie van het onvermijdelijke en het nadenken over de toekomst indien de strijd wordt verloren zoals zo vaak het geval is.

Tenslotte

Bij het begrip 'vechten' denk je dat je zelf aan de knoppen draait. Dat is niet zo. Iemand die kanker krijgt, die overkomt dit en heeft vervolgens voornamelijk een passieve rol in het behandelproces. Kankerpatiënten worden behandeld, ondergaan de therapie. Er vinden in het ziekenhuis weinig 'gevechten' plaats... Wel zijn er zieke en onzekere patiënten die vertrouwen op hun behandelaar en hopen op een goede afloop. En ze hopen op dat beetje geluk, net als Maarten van der Weijden.

Onder de appelboom

Ik kwam thuis, het was een uur of acht en zeldzaam zacht voor de tijd van het jaar de tuinbank stond klaar onder de appelboom

Ik ging zitten en ik zat te kijken hoe de buurman in zijn tuin nog aan het spitten was, de nacht kwam uit de aarde een blauw wordend licht hing in de appelboom

Toen werd het langzaam weer te mooi om waar te zijn, de dingen van de dag verdwenen voor de geur van hooi, er lag weer speelgoed in het gras en ver weg in het huis lachten de kinderen in het bad tot waar ik zat, tot onder de appelboom

en later hoorde ik de vleugels van ganzen in de hemel hoorde ik hoe stil en leeg het aan het worden was

gelukkig kwam er iemand naast mij zitten, om precies te zijn jij was het die naast mij kwam onder de appelboom, zeldzaam zacht en dichtbij

Rutger Kopland

Herdenkingsbijeenkomst

Op zaterdag 19 november 2016 was de jaarlijkse bijeenkomst voor nabestaanden ter herdenking van onze overleden gasten. Er werden 48 mensen herdacht die zijn overleden in hospice Eesinge tussen 1 oktober 2015 en 1 oktober 2016. Van 24 overledenen kwamen 50 familieleden naar de herdenking in Het Erf in de Oosterboer. Voor iedere dierbare hetzelfde ritueel: de naam werd voorgelezen, een lichtje aangestoken en er werd een roos in de vaas gezet. Gedichten en mooie pianomuziek omlijstten het geheel. Het was een mooie, warme bijeenkomst, waarna er gelegenheid was ervaringen te delen met elkaar en met de medewerkers van het hospice.

Een van de genodigden maakte deze mooie compilatie: een passende weergave van de sfeer op deze gedenkwaardige middag.

Wist u dat ...

- een gast als haar laatste wens had gezorgd voor "de taart van de week" voor de vrijwilligers van het hospice?
- vrijwilligers van het hospice zaterdag 6 mei aanwezig zijn op de Gezondheidsbeurs in gezondheidscentrum "De Commissaris"?
- precies een jaar na het overlijden van hun geliefde de familie bloemen kwam brengen in het hospice?
- het personeel van Probroed in Meppel een forse donatie heeft gegeven aan het hospice?
- er een audit is geweest van het IKNL naar het kwaliteitsniveau van het hospice en dat deze audit zeer goed is verlopen?
- het hospice dit jaar haar eerste lustrum heeft?
- er grote behoefte is aan extra vergaderruimte en dat er wordt onderzocht hoe dit kan worden gerealiseerd?
- Hanneke Bandell, de voorzitter van Stichting Hospice Eesinge, de voorzittershamer heeft overgedragen aan Jan Dijkstra?
- oud-huisarts Jaap Schouten (Oosterboer) bestuurslid is geworden bij hospice Eesinge?
- op 13 april de 'Inner Wheel' Staphorst-Reestland een bingo organiseert ten behoeve van het hospice?

Colofon

Redactie: info@hospicemeppel.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat dit de redactie dan weten.

Even voorstellen

Ik ben Margreet Hamberg, woon in Dwingeloo en ben vanaf de start in 2012 vrijwilliger bij het hospice. Eind 2012 werd mij gevraagd of ik, naast vrijwilliger, ook vervangend coördinator zou willen zijn tijdens verlof en ziekteperiodes van de vaste coördinatoren. Eerst voor Annette en Ricarda en nu voor Annette en Annet. Ik heb hier graag ja op gezegd en ben blij met het in mij gestelde vertrouwen!

Het werk in het hospice geeft mij veel voldoening. Ik vind het heel bijzonder om op het meest kwetsbare moment van iemands leven, het afscheid nemen, zo dicht bij een medemens te mogen komen. De combinatie vrijwilligerswerk / vervanging van de coördinator maakt dit voor mij nog meer bijzonder. Ik maak zo regelmatig het hele traject mee: het moment van de intake tot en met het afscheid nemen en alles wat daartussen gebeurt.

Ik ben blij dat ik via dit 'even voorstellen' de gelegenheid krijg om mijn 'collega' vrijwilligers en Icare te bedanken voor samenwerking in beide functies. We doen het met z'n allen en iedereen heeft zijn/haar eigen specifieke kwaliteiten.

Het is plezierig dat Petra Sieben het coördinatorteam is komen versterken zodat we de werkzaamheden nu nog beter kunnen opvangen en verdelen. Laten we met z'n allen het beste in onszelf naar boven halen en zo een fijn team blijven vormen, opdat hospice Eesinge een plaats zal zijn waar gasten en hun familieleden /vrienden/ kennissen zich gesteund en begrepen voelen.

Nogmaals even voorstellen

Ik ben Petra Sieben, 58 jaar en geboren en getogen in Meppel. Ik heb altijd gewerkt in de zorg voor mensen met een verstandelijke beperking.

De laatste jaren was dit bij Van Boeijen Het Erf in Meppel.

Verder ben ik sociaal betrokken bij alles wat er speelt in de Meppeler samenleving. In hospice Eesinge werk ik al weer enkele jaren met veel plezier en voldoening als vrijwilliger en nu sinds kort ook als vervangend coördinator samen met Margreet Hamberg.

Het is fijn om te mogen samenwerken met alle mensen die betrokken zijn bij het hospice. Mijn motto is dan ook: **Samenwerken is elkaar Versterken!**

Ja, ik word Vriend!

U kunt het werk van Hospice Eesinge ondersteunen door vriend te worden van het hospice of u kunt eenmalig een gift overmaken naar bankrekeningnummer NL82RABO 0126 347 093 o.v.v. "Eenmalige donatie".

U kunt zich aanmelden als vriend bij de secretaris van de vrienden:
Liesbeth Hagedoorn.
Mail: vrienden@hospicemeppel.nl
Tel. 06 37 64 71 18

De Stichting Vrienden Hospice Eesinge en Stichting Hospice Eesinge zijn door de Belastingdienst aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat u een gift aan deze stichtingen kunt aftrekken van de belasting.

